

Fjerde kapittel

IMPENDING DOOM AND GLOOM

Every Time You Are Not Around

Han bare lagde en sang som Han fløt videre på og den jævla luftmadrassen Han nå fløt rundt på i bølgene den var henne, skvalp litt her og skvulp litt der Hun fikk munnen full av vann og pustet knapt der Hun lå med trynet ned, Hun kavet og var atpåtill kåt, og Han kneiset og Han reiste til NY med tekstene sine og tekstene hennes og kom hjem uten å ha skrevet til henne en eneste linje, de hadde vokst ved siden av senga sa Han de brevene til henne ((*Sårbar*: Igjen: Jeg blir så sliten av at dere er så paranoide og skeptiske)). Dessuten, sa Han, så hadde Han prøvd å sende henne en melding på Messenger? (*Sårbar*: Se, det var bedre!)

jajja

hva kalles det

Men samtidig så var det jo det at Hun unte Ham det og Hun så at Han trengte det, Han fortjente ikke alle spydighetene hennes, for Han hadde ikke alltid hatt det lett, og det visste Hun så godt at Han trengte å ha det godt en stund nå i livet, ja hun unte ham både Rolex og Macbook egentlig, men hva unte han henne? Ja det hendte han ga henne vekslepengene, *here are change you can keep*, sa Han nonchalant da, og det på engelsk. Ja jeg kunne sikkert ha klikka av mindre jeg altså.

Og når Hun så ser Han kjøre rundt i bil uten tak og fresht hår mens det som er fremst i tankene hennes er at Noen nekter henne penger til tannlegen selv om Hun har mistet en plombe, at Hun stadig skyndsomt stotrer frem hvorfor Hun har kjøpt ditt eller datt og i tillegg bare har lyst til å ende sitt liv i en pøl vann i enden av KampenTrappa.

Og alt dette mens hele verden koker over seg over Adele sine låter, unnskyld: **musikk**.

Thea: Jeg skal fortelle Rihanna hvordan det egentlig er fatt.

Thea: Jeg mente selvsagt Adele.

Spydig: Ja du kan jo bare maile henne haha. (Ja og Kanye West og)(ja sleng på han John eller?) Spesielt siden tekstene dine er bortevekk.

Sårbar: Dere har fortsatt ikke skjont hva det med tekstene dreier seg om.

Noe Annet: PARALLELLTENKNING

eksempel 1 er slik:

I bane 1 er du *bare* på ferie, det er sommer og sol og du er bare helt enkelt glad for at du er på hytta i Trøndelag eller i Bergen eller hvor det nå er, du er med familie og koser deg og føler deg som en del av noe fint og nei du er ikke ensom.

I bane 2 er du smertelig klar over at det skjer noe et annet sted i landet som du skal være glad for at du er langt unna, og det hjelper ikke om du har pressa Ham til å lage en kjærlighetssang som plaster på såret for alt det nedrige Han og bandet skal synge om deg i en låt, og det hele er kjipt og trist, og du er ensom.

PARALLELTENKNING

eksempel 2 er slik:

Tortur bak døra:

bane 1, dette er ekte kjærlighet, jeg bare elsker Ham og jeg er glad for at jeg er sammen med Ham eller hvordan det nå var (jeg håper Han vil være sammen med meg, og liker meg) for nå har vi det så fantastisk fint sammen. Og dette er den varmeste omfavnelsen jeg har vært i på lenge.

bane 2, shit Han bare slo meg over venstre legg med noe og det er hardt og langt og kaldt, en pisk? Herregud å jeg er livredd for Han der, hvem er Han hvordan kan Han like sånt jeg bare later som om dette er jeg med på og det går fint- jeg håper jeg lever til i morgen.

osv

ØNSKETENKNING/

Det årner sæ

Kvelden endte med at Hun,

etter å ha grått

og

Hun ble visst bært hjem helt sanseløs og slapp

da de måtte bade henne"

og Han dro henne gjennom vannet som et lite barn

frem og tilbake vugget det

og det var da, da Han bar henne og lempet henne ned i senga

at Hun tenkte

nå

Han kommer til å elske meg likevel

for Hun kjente øynene hans på seg,

Han likte å stille henne

bortsett fra når Han slapp henne ned i senga, da var Han litt sliten og lei.

og Han hadde kanskje dårlig samvittighet og, for Han var en katalysator for kjipe ting, dessverre.

*SangReferanse til det med å ha med noen bevisstløs på fest (finnes det? Jada) Tonight I will Carry You Home? Nei? En annen sikkert. Hun husket senere at Venninna hadde stått og fnist over at de som Hun sa: *Hadde stappet og fraktet henne i bagasjerommet på bilen*, og da når Hun hørte det bare svartnet øynene hennes totalt, for Hun husket det faktisk ikke, ingenting av det som hadde skjedd husket Hun, og det var også da Hun slo av Sårbar, dyttet henne og sårheten hennes bakover i hodet til en avgrenset liten krok.*

Kunne de ikke i stedet for å ha syntes det var spennende å møtes i skjul for henne, at det var pirrende, ja de ble jammen litt ekstra kåte av det, som om Hun var en bekymret mamma de måtte gjemme våknede kjønnsdrifter for.

Sårbar: Når noe er så trist at det ikke går an å snakke om det en gang. Ja, du må late som om det aldri skjedde.

Sårbar: Som da jeg kom hele den veien for å hilse på kaninen som klassevenninna hadde i låven, ja den myke pelsen, jeg skulle borre nesa nedi der, og jeg stod utenfor og ventet til, ja og når hun endelig kom ut så lo hun og hun lo og lo og lo, sa hun hadde da ingen kanin, hun hadde bare tullet. Så slo jeg til henne. Og da måtte jeg sette en strek. Sladde forhåpninger om myk kos med kanin og meg selv og. *For jeg var ikke en som slo.*

Spydig: Du det der er jo Sufjan sin tekst, du vet det? Ikke ditt biografiske minne, men en tekst fra en låt? Det med kaninen? Hva heter den, eh..The Owl And The Tanager?

Sårbar: Sufjan? Å?

*You Can Call Me Nancy from Now On**

Hun husket at Hun stod i toppen av Telthusbakken og tenkte på alt som hadde skjedd den kvelden.

Hvorfor ble alt kaos rundt *Henne* (det slo henne ikke at alt ble kaos rundt Ham, eventuelt Dem (ja at de hadde mye å få ut av systemet ved å bevisst & ubevisst trække i gammelt grums). Og det Hun hadde klart å karre sammen til et jentekollektiv, alt hadde jo rast sammen rundt henne før det, Typen hadde gått fra henne og i den svære leiligheten satt Hun plutselig alene, og Hun strevde det opp og malte og ordnet, Hun gråt over strømmen som ble tatt, regningene som kom i Typen sitt navn, og på badet såpen hans fra Bodyshop som luktet Mann, og den lille barberkosten, tårene dryppet salte ned på alt som lå igjen i krokene etter Typen. Og, men Hun hadde klart det, og fylt rommene med venninner og liv og røre og til og med en katt, og nå visste Hun at Hun egentlig ikke kunne returnere, at alt var ødelagt, Venninna som hadde, og Han som hadde, de hadde vært så innmari bitchy og misfornøyde. Og det var andre gang at de som fremstod som venner viste seg å ikke være så vennete.

Men det var som før, i stedet for å ta konsekvensen av det som hadde skjedd så fortsatte Hun som ingenting. Nei, Hun burde ikke fortsatt å bo der, Hun burde ikke gått på fester der Han var, Hun burde ikke gjort alle de tingene, Hun burde pakket sakene og bodd hos Bestemor en stund før Hun fant seg noe annet. Hun var som en trofast sau, tråkket samme runder mens lorten vokste i hjørnene i det som var hjemme. Om nettene, i drømme, reiste Hun seg opp på alle fire og prøvde riste lorten Hun hadde ligget i ut av pelsen.

Døden

Men

nå var Bestemor død.

Bestemor var død, luktene på sykehuset, ikke blomstrete parfyme men, glassklart slim og aceton og den tunge pusten da det ebbet ut og Hun hadde jo kjent det i hele kroppen at Hun ikke burde gå fra sykehuset den kvelden, og da og gjorde Hun det motsatte likevel: Hun tenkte *for noe tull* og Hun gikk fra Bestemor og en time etter var Bestemor død.

det var det som

i kroppen og hodet visste Hun det
alt i henne merket det
bortsett fra den rasjonelle hjernen som vred og vente og var så innmari smart.

Hvordan går det med deg jenta mi. Jeg er så glad i deg du vet det, sier Bestemor.
Der dro det seg tilbake til Himmelen det Bestemor en gang hadde vært: uforbeholden
kjærlighet.

Hun hadde trodd Hun ville merke Bestemor som et nærvær etter begravelsen, men det var
ikke det som skjedde. Det var ingenting der. Som om Bestemor for evig og alltid var utslitt av
all kjærligheten hun hadde måttet gi, inn i skyene og videre inn i himmelen gikk sluket med
Bestemor og der satt hun sikkert nå og hadde fred. Puh, sier Bestemor der, det er tøft å gi.

Så når Hun så ba og gråt:
kikk over kanten der oppe
og rekk meg en hånd
for alt har raknet rundt meg
alle jeg er glad i er borte
en advokat lurert i buskene
kom tilbake til meg
følg meg og vis meg hvor veien går
så sukket ikke vinden en gang.

Mer om Sorg

Ja jeg hopper litt her, men det er ikke så uten sammenheng, altså teksten mener jeg, den
henger mer sammen enn du altså kanskje tror. Det vi gjør er å putle sakte mot en slags
konklusjon, ja nå er vi sånn cirka halveis.

Altså, for det var den dagen da Hun møtte på Ergo og Ergo sa at de kunne jo ta en øl for
gamle dagers skyld. Det med gamle dager vet vi jo er vanskelig for henne og det ble det nå
også, for Hun følte seg som en liten spurv ytterst på en grein, Hun blinket og pliret med
øynene og så på den dama som stod der og snakket om gamle dager og joda det var da noe
kjent og så tok de en øl da og det var da uti den første ølen at Ergo sa at det var trist det med
at Han hadde dødd,

og Hun gulpet
Han, død? sa Hun
er Han død

Han er død.

Nettopp:

HÅNDTERE SORG:

Dagen etterpå tråkket Hun opp Bogstadveien og det var flaks at Hun med kaffen fra Narvesen
i hånda og gråten i halsen møtte på en god venn *med barn*, og Han bare så og så forfjamsset på
henne og det gjorde barnet og- dette var ikke den henne de kjente,
som Han hadde tatt akademiske studier med,
og Hun fikk vondt i brystet av de blikkene.

Her skulle Hun finne et eller annet,

istedet gikk Hun heldigvis hjem og gråt over det Hun var blitt.

Nå skulle det jo vise seg at Han langt fra var død. Han hadde bare ønsket *sjekke ut følelsene Hun hadde for Ham*, så Han og kunne altså hake av ved elsker meg nok (som i mer enn nok). Da Hun la ut om farene knyttet til slik oppførsel og lek med andres følelser og nesten-ulykker som en konsekvens av dette, så sa Han tørt at *Hun hadde da overlevd*. Og når Hun senere startet på terapiforløpet så klarte alle 5 psykiatere, psykologer og 1 prest å unngå å se at ganske mye av det Hun beskrev skyldtes en forstyrret relasjon som fortsatt pågikk, at ikke alt handler om sånt som skjer i barneår.

Death with Dignity

For det var utrolig hva de *symptomene* Hun beskrev kunne skyldes, for eksempel det at en rød laser stadig lyste inn i stua hennes eller at noen hermet etter henne på t-banen, ringte på om natta mens de skrålte og lo, eller sykest av syke mennesker: gjorde *Hun er sprø tegn* mot henne bak ryggen hennes i en klesbutikk til onkelbarna sine, Han gjorde det til onkelbarna! I en klesbutikk, bak ryggen hennes, og Hun så det tilfeldigvis fordi hele butikken var jo glasert med speil, og senere lå det i øynene på de barna at Han hadde jo gjort sånn med fingeren litt morsomt og snurret den rundt mot hodet sitt i en liten sirkel og pekt mot henne inne på den Monki butikken, og hva betydde det egentlig *når man gjør sånn*, og kanskje var det alt sådd et frø i de barna om hvordan man som voksen kanskje heller skulle ta grep om tingene ved å mobbe enn å ta en jævla prat(men det vites jo ingen, sant) Men altså dette ble bare tatt som hennes *fantasier* i en belastende livssituasjon, jepp.

Og det er jo sånn mobbere kan fortsette å mobbe, fordi den som mobbes virker sprø, ustabil, rar ogsåvidere.

Spydig: Jeg har også gjort sånn, mot hodet, Han er sprø liksom, det er innmari fort gjort. Så det var bare valuta den pekinga der. Kookelikoo!

Sårbar: Ja, Spydig gjorde det.

Hun: Fort gjort? Jeg hater deg Spydig.

Spydig: Bryr meg ei.

Holdepunkter

Hvor mange år gikk det mellom hver gang Hun turte kontakte Ham.

Ivertfall var det klart at Hun møtte Ham rett etter at Hun startet drømme om at Hun gikk og bar på en stor fisk og det gjorde Hun stadig forbi Ham fordi Hun var så stolt, men Han så henne ikke der i drømmen, Han så hverken henne eller den store fine fisken der Hun tråkket, det var jo ganske symbolsk det da, for Hun var akkurat blitt med barn (endelig kom vil til det ja). Og Barnet var fisken. Hun var sinnsykt fruktbar, det hadde legen sagt, det var masser av egg der inne i henne og nå hadde et akkurat sluppet seg ned i den lune varme livmoren hennes og møtt en livlig liten sperm og nei Hun burde ikke og det var selvsagt ansvarsløst det hele, men altfor godt, det var slikt som bestemødre hadde advart mot i åresvis: *At sånt må planlegges nøye*.

Og ja det var også rundt da Han følte seg sveket, så den fine lille kulen som åpenbarte seg på magen hadde Han ikke tid til å beundre, det vakre lille sommerfuglblafret fikk Han aldri kjenne, på vei opp med Majorstuatikken kom det- det var da Hun merket det, idet trikken krenget og tutet kraftig så fløy det lille Barnet nervøst opp der inne.

Noe annet er jo det, det med å være gravid, det vokser samtidig med et Barn inne i mager en erkjennelse i vordende mammaer sine hoder av at jeg *er helt alene om dette*. For Hun iverfall var det med blafferet det kom: Han vil jo aldri kunne *kjenne* dette, det er meg og Barnet. Nei Ingen Mann vil noen gang komme til å forstå alle de følelsene det starter opp i en ung kvinne.

Og heller ikke den Kampen for Tilværelsen det fyrer av. For Henne: Her har Hun gått rundt og forbi og inn og ut av Kaffebrennerier og lest bøker, og konversert, også Bæm! Er Hun plutselig Natur. Og den oppdagelsen starter kanskje som et streif av liv fra innsiden av deg selv. Og så kommer selvsagt den dagen da Mannen, som har sett seg lei på Mor-Barn-Symbiosen, står der med dokumenter under armen, og Han sier: Det er sånn fatt nå *med deg* at det beste hadde vel vært om du flyttet inn i en sosialbolig hæ så kan du bli frisk av den ptsd-en din eller hva det er som feiler deg, mens jeg tar meg av Barnet, ja?

Og det selv om Barnet virrer forvirret rundt når Mamma returnerer fra pitstoppene i sosialboligen, jammen er det Mamma, hvor har Hun vært, og Barnet gråter: *Du Stakk av Mamma*.

Ja det er, jeg vil jammen skrive mer om sånne ting en annen gang. Men nå, samtidig med voksende kul så skjedd det noe som gjorde Hun merkelig sjalu, no?
Ja for Han traff ei flott dame omtrent samtidig, med pupper som stod rett ut.

(Sårbar: Hadde det ikke vært bedre å skrive flott og frodig brystparti i stedet?)

Du, min lille Drue

Han kommer ikke til å klype de der litt sånn skjødesløst, tenkte Hun, for det hadde, ja det grøste i henne når Hun tenkte på at bryst av og til ble behandlet så dårlig bare fordi de var små. Hun hadde faktisk blitt helt overfølsom på en barndomskjæresten da det viste seg at Han og kompisene hadde moro av å kalle brystene til jentene i skolegården for eksempel: Meloner, eller Grapefrukt, eller Epler, Eplekart, og når det kom til hennes: Druer.

En mage som vokser
en gammel avvisning som knuger.
Og bryst som vokser,
melk som renner.

Noe som vippet det hele, det var som om Han var den kuleste gutten i klassen og Hun ble bare så SPENT når Hun kom i nærheten av Ham og når Hun kanskje endelig turte prate med Ham så KASTET Hun i stedet opp foran føttene hans fordi Hun var så over seg av alt på en gang, og Han liksom kvapp da og bykset opp og sa høyt: *menherregud da* og ristet på de kule sneakersene sine sånn at oppkastet skvatt og klasket mot veggene.

Han var alltid cool, avmålt
rant rundt
og skled inn i smug hvis Hun kom hans vei.

Det gikk en sikksakk-søm tvers gjennom hele henne på langs, en stiplet linje, og nå drev Han og rev den opp ved å forsvinne.

Fatal Conversation

For Han stod på andre siden av fortauet og snudde resolutt da han så henne. Han gikk ampert en annen vei. Han var så vakker. Hun likte ansiktet hans, at det gikk et sårbart drag over der av og til. Var det sånn at Sårbar eller Thea kjente ham, men at Hun ikke helt var klar over det? Og nå følte han seg avvist eller noe annet, kanskje Hun hadde såret ham på ordentlig og, og da selvsagt gjennom noe Hun hadde skrevet. Eller, kanskje hadde Hun vært våken akkurat da Sårbar hadde en avtale med ham? Og da hadde jo ikke Sårbar kunnet holde avtalen, da hadde Hun sveket og sviktet og løyet uten å vite om det, men kanskje aller verst var at Hun kunne ha hatt en utrolig fin kveld med ham også hadde Hun faktisk ikke hilst på ham dagen etterpå da han tilfeldigvis gikk opp gata der jobben hennes er, da var han som luft for henne slik ville han vel føle det.

Hva kan være mer ødeleggende for relasjoner enn nettopp relasjoner fra en annen tid, Hun var skadet av relasjoner, og det ble stående mellom henne og nye relasjoner og da hjalp det ikke hvor fint det som kanskje nettopp hadde startet var.

Hun drømte om et liv med en mann hvor Hun kunne være mer av seg selv, men hvordan skulle det gå til:

Jo Hun skulle til å komme buldrende som et annet fjell. Gjennom gatene. Mens alt til høyre og venstre kollapset, ja strømledninger, høyhus og lavblokker, kuer og barn, alt vellet. Hun var som Hufsa. Impending Doom and Gloom. Så, endelig. Idet Han prøvde brette Henne ut og opp.

Skulle Hun få vist ham at Hun ikke var 20 lenger.

At Hun var blitt krokete og kald på veien.

Ja det må være en høydare av passiv aggresjon: Se, det er det som skjer når du tar deg for god tid.

Every Man is Jack the Ripper

Apropos det var noe Hun ganske smart nok hadde gjort etter raserianfallet til en Ham, å google dette og da stod det jo straks ganske mange treff med sånt som personlighetsforstyrrelse på skjermen og Hun tenkte jeg må få Han til å skjønne at hvis dette fortsetter så ender jeg opp på krisesenteret og må flytte til en annen by og det gjorde Hun selvsagt ved å skrive og maile det er jo omtrent like konstruktivt som mobbing det og å gi beskjeder som kanskje muligens når vedkommende et par år etter den beskjeden burde vært gitt muntlig da fortrinnsvis, og det ved et tilfeldig lytt på en radio eller et helt random søk på internettet.

Metal & Dust

Men kanskje det var sånn at det var plett umulig å bli tatt på alvor på noe annet vis. At det ikke var mobbing, men et største alvor i de ordene Hun brukte. Og at det dessuten fantes altfor mange som krøket seg rundt i hus og leiligheter mens de vokste på seg eselnakker, og det i ren redsel over Sinna eller Irritabel Mann (ja eller Dame da) som tilfeldigvis altfor ofte var å finne i både sofa og i seng i de samme hus og leiligheter. Sånn er det, metall og støv i krokene på hjem som ruster og sakte tømmes for kjærlighet.

Om makt

Som nevnt skjønnte jo en av Hamene at Hun var helt på jordet, og etter at Han hadde notert alle møtene deres i en bok, så hadde Han jaggju hele Bandet på plass på kjøkkenet sammen med den psykologen familien kjente, og her hadde Hun kommet som 12åringen og det midt på natta(mente Han), altså det var jo ganske bra jobba av Ham og også velment og hjelpsomt å få en psykolog på banen og skjule Ham blant bandmedlemmene(selv om han jo ikke akkurat gled rett inn i flokken), og etter å ha vært på do *for å tisse litt* som Hun hadde sagt så overhørte hun psykologen si at *Hun likte å ha makt* at det var det det handlet om.

Da våknet Hun til live inne i henne og tenkte som sant var at Han tok helt feil, for Hun var jo ikke kommet som Treåringen heller. Men det med makt forplanter seg jo så fort i øyne og hoder, og det var det de så når de så på henne nå: MAKT.

Hjelp

men Hun var ikke opptatt av makt
mer at noen skulle se at Hun bare spilte av Noens oppførsel
det Noen hadde gjort henne viste Hun
og det Hun sa var hjelp meg og redd meg.
for De så meg ikke
De så det ikke det jeg ble
ikke la det være for sent
jeg vil være den jeg skulle være.

Ikke lenge etter dukket det og opp en hypnotisør blant musikerne, med kritthvit hår og like hvite tenner. Han messet henne inn i helvete og glemte henne der. At det er å overdrive? Tja. Å bli plaget igjen og igjen er vel det nærmeste et helvete jeg kommer iverfall. Og da mener jeg i flashbacks.

Velodrom

Nei, det er ikke alle terapeuter som har lært at man må *intervensjonere* med forsiktighet, for ellers kan det ende med retraumatisering. Og det er, da, Hun endte jo opp midt i en sentrifuge. Kikket Hun ut så Hun folk bli gamle rekordfort, de hoppet fra Scorpius-skjerfet til Dressen, fra rangling gatelangs om nettene til å skyve barnevogner med inneforståtte miner, de investerte i biler og båter og hus, og Hun hang ikke med. Ja du ser dem ha hus og ser dem ha bil, og du ser dem bare glir forbi.(ref)

Noe annet var at To Voksne Menn i Miljøet begynte si rundt og forbi at *Hun* hadde en *personlighetsforstyrrelse*. Higen etter makt er en ting, men personlighetsforstyrrelse? Det klistret seg på henne omtrent slik: *Hu der er jo sjuk, og psyko, klart jeg bare kan ta og bruke tekstene hennes for det fortjener jeg* (akkurat det siste der, den mangelen på empati og innlevelse, samt en overbevisning om at andre er til for ditt bruk på den stigen du ser livet som(og den går bare opp, til himmels den stigen, med deg, til himmels) er de faktisk tegn på personlighetsforstyrrelse.)

Og siden jeg understreker dette med gult(vel, det droppet jeg), så sitter vel det som spikra nå. Eller hva?

Styggen

Men med det, rykter og annet.

Det Hun begynte med da for å få seg ned når Hun var utenfor normalen var:

Å slå hodet i veggen,

sånn at Hun fikk roet seg ned.

(og utenfor normalen defineres som innenfor normalen av andre. Vi snakker om følelser som sinne, maktesløshet, tristhet og sorg, alle som en minnet følelsene henne *om noe og noen*. Og du som slenger borderline mot noen som er så i limbo at de skader seg selv kan gå og vogge. (Og Nei ingen er en bauta.)

En gang var Hun hos frisøren rett etter en sånn seanse.

Det var ømme kuler i hele høyre del av forhodet (se evnt andre pamfletter for nærmere forklaring),

Hun ønsket at Denne Frisøren skulle bøye seg ned og spørre

om alt var ok sånn at Hun kunne bryte sammen der i frisørstolen,

og med snørr og tårer bli skyssset av gårde til Krisesenteret,

men det skjedde ei. Frisøren spøkte bak ryggen hennes med en kollega om at Denne var for sjelesørger å regne i denne jobben. At *folk betrodd sæ te a*.

Ja her satt det ei og betrodde seg, så Denne ikke det? Merkelig lut holdning på herra og de derre kulan i hauge, nei de e jo itj normalt, og skvett unna når æ kjem nærme heirsene me saksa.

Niks, ble ei tenkt eller sagt.

Så Hun skammet seg og betalte og gikk.

Rist på Foten og Foten sier Hei

Noe jeg lurer litt på er om det ikke kan ha skjedd noe interessant når Sårbar endelig klarte ved god hjelp av Spydig å legge to og to fragmenter sammen og skjønne at et kobbelt av Ham-er hadde bidratt til at Hun hadde fått et sabla vanskelig 10-år- altså det var jo mange år hvor Hun faktisk ikke kjente kroppen sin i det hele tatt, all følelse var borte, det var ikke før i en pilatestime en gang at Hun ble klar over at kroppen hennes hadde vært helt uten sansfølelser, for da kjente Hun plutselig leggene, og låret, de hadde jo vært der, men de hadde og ikke vært der i det hele tatt. Så hva var det Hun hadde tråkket rundt med? Hun ante ikke.

Belly

Nå ble det jo i stedet sånn at Hun var helt og totalt spaltet når Hun og Fortid møttes, og når Hun

konfronterte Ham med det slik: *Jammen jeg hulket jo aldri oss skal det aldri bli oss og magen min åh magen min*, og hvis jeg kommer inn i din leilighet og gråter i din sofa da kan du ikke bare la være å spørre hva har skjedd hva har skjedd fordi du ønsker passe dine egne saker. (Hun hadde kommet borti noe greier som jeg kanskje nevner så vidt en annen gang).

Den stakkars magen min som ville ha hodet ditt hvilende der, det gråt Hun.

En sånn kjærlighet finnes ikke, sa Han.

Og dessuten: ----- >▶>

Paranoia

Sårbar sa til Ham at du må ikke svare på noe om dette hvis Hun tar kontakt med deg, for det kommer Hun til å gjøre, Hun kommer til å få tak i halen på dette og da kan det aldri bli oss. Og Han svarte da at Han ble litt paranoid av pratet hennes, men Han lovet å ikke si Hun noe og det gjorde Han ikke da Hun tok kontakt og det var for henne virkelig helt merkelig å skulle se Ham igjen etter så mange år(haha). Han så stadig på henne med triste øyne, og Han nevnte navn og ting som gjorde at Hun ble fjern i blikket. Hadde Han i hu en natt Hun hadde kommet med en liten lapp med hjerter på og en playmofigur i hånda *som en gave*, og husket Hun vagt tårene hans som falt ned på det hjertet og blekket som fløt utover?

Hvis Hun kom som en Annen, hva kunne Han gjøre. Var det etter det det ble bestemt at Han skulle «dø»? Og da, Han merket ikke det totale opprøret det ettervert skapte inne i henne. Hvordan *kunne Han*. Så inne i henne begynte Hat å vokse.

Noen liker ikke spørsmål

Og Han HATET faktisk henne og ettervert, det var da Han begynte å forføre henne, ja Han grep etter henne med hånda og så brysk ut, og Hun kjente i hele ryggen at Hun var redd for Ham og Han merket det overhodet ikke, nei Han fortsatte å slenge arma ut og før Han gikk- Han gikk med damer rundt seg og over skuldrene, og de stod i merkelige, nei, jeg skal ikke skrive om at kyssing er best i handstand? headstand? Men det stod på nett? Instagram faktisk.

Sårbar: Altså, jeg tror Spydig er problemet her. Jeg ville aldri skrevet det med puppene om noen. Eller tekster utifra sjalusi. Eller hvor forbanna jeg var-

Spydig: Jeg ante ikke at den sangen ble sluppet akkurat da.

Sårbar: Jeg skrev om det med puppene. Eller jeg nevnte iverfall en alternativ måte å oppfatte de puppene på.

Hun: Fint.

Ulv: Han skjuler noe. Ellers ville Han ikke blitt så sint. Han kan for eksempel ha ment at Ergo var Tvillingsjelen hans.

Skyggen: Eller Han kan ha sneket seg ut av senga di om natta for å ha seg med Venninna di. Og så når Han kom tilbake så ble Han liggende og se og se på deg og du lot som om du hadde sovet og ikke hadde fattet hva Han hadde holdt på med. Ja du kan jo til og med, at du stod utenfor og hørte det gå for ham..Han stønnet svakt øøh. Sånn kan det være, at det er det Han skjuler: En Orgasme i Din Venninne. Sant? Det er jo helt vannvittig eksplosivt. Kunne ha utløst en diagnose i hvem som helst.

Sårbar: En Annen som Ergo *hans* Tvillingsjel? Hehhe nei nå eh *tuller(?)* du.

Spydig: Og med Venninna? Hun kan da umulig være et bra ligg. Det er jo *jeg* som er det.

Sårbar: Herregud.

Prayer in C/Melodrama

Og hva med de små barna skrev Hun da, tenk på dem og be for dem, og hendene din kommer bare til å bli mer rynkete og håret grått be for dem for jeg har ikke tenkt å tenke på deg som ikke en gang skrev til meg.

Beibi, eh What I Did Was Wrong, but Now I Have to eh Carry On

Sånn er det å elske en kjeltring beibi sa en smart fyr, Han sa og at Hun var blind, og ikke burde ha seg rundt og forbi når Hun var så dypt nedi med nesa og munnen under vann og at

det er da man gjør ting som ikke er bra for en, som å ligge rundt og forbi, og det er også da man trækker andre ned i gjørma sammen med seg selv for da blir de og sant, de ligger der de og og du gulper han ville ikke
ha meg og de gulper Hun vil ha meg, nei Hun ville ha meg men nå er Hun og ånei Hun har jo kjærlighetssorg og Hun ligger rundt og forbi. Det er jo helt kjørt det Mann!

Wiggle, Wiggle

På den andre siden hadde noen det så gøy med rumpa hennes at vedkommende fikk betjeningen på Evita kaffebar til å sette på Wiggle Wiggle bare for å plage henne, for Hun hadde faktisk sagt at Hun virkelig hadde problemer med den låta og Hun så Ham i øyenkroken der Han snek cden til dama bak disken og den var jo ikke lenge på men hva var det Han holdt på med. Var det humor? Sadisme?

Hvordan ble det sånn- og var det hennes feil at *alle menn* begynte å sirkulere strøket i rare klær og med bestluttomme miner. *Sårbar*: bare Hun tror alle menn er opptatt av henne. Hun er en forvokst tenåring. Men en kledde seg ut på hennes befaling faktisk, Han tok på seg dameklær og parykk og høyhelte sko og rundet hjørnet akkurat da Hun kom hjem en kveld.

Hun, anført av Spydig: Ja da lo Hun godt. Det var kostelig hvordan Han dro hånda gjennom de lokkene. Dessuten var det nødvendig, for å rette opp balansen. Ja Han måtte få forsøke det der selv, hvor gøy det er å gå rundt som en annen marengskake og prøve å innbille seg selv at det eneste man ønsker er å bli slikket på eller spist, og det i sko som er bedre å krabbe i enn å gå i.

Sangreferanser:

Every Time You Are Not Around- Mr.Probz, Waves

Torture behind the door- Tommy Tokyo

We Are Young- Janelle Monáe, Fun.

The Owl And The Tanager- Sufjan Stevens ☆

*You Can Call Me Nancy from Now On**- Father John Misty

Blue, Green or Brown Eyes, I am I am the Same(Man)- PUA

Death with Dignity- Sufjan Stevens

Fatal Conversation- Dead Man End, nei je g mener esl slvsag t Cold Mailman.

Jack the Ripper- Nick Cave & the Bad Seeds

Metal & Dust- London Grammar

Velodrom- Amason + liv

Belly- Amason

Prayer in C - Lily Wood and The Prick. /Robin Schulz edit.♡

What I Did Was Wrong- Yeah?

Wiggle Wiggle- Jason Derulo, Snoop Dogg, Tattoos

* hvis den teksten skulle tolkes av meg og videoen da atpåtil, så ville jeg lagt til den tolkningen at her kommer en dame til å få rykte som «hun er en domina», bare fordi hun prøvde å avverge dominanse hos en fyr ved å klippe av ham håret med en sløv saks. Og dette(tolkningen) har jeg skrevet før, jeg vet, men hvem vet, kanskje du ikke leste det den gangen.